

اولین گزارش شش گونه و یک جنس از خانواده Torymidae (Hym: Chalcidoidea) از ایران

جواد ناظمی رفیع^۱ - حسینعلی لطفعلی زاده^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۶/۰۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۰/۰۳

چکیده

خانواده Torymidae یکی از خانواده‌های مهم زنبورهای پارازیتویید می‌باشد. طی بررسی به عمل آمده در سال‌های ۱۳۸۹ و ۱۳۹۱ در استان کردستان تعداد ۱۴ گونه زنبور از خانواده Torymidae (Hym.: Chalcidoidea) جمع‌آوری و شناسایی گردید. از میان این ۱۴ گونه، جنس *Podagrion minus* *Microdontomerus albipes* (Giraud) *Pseudotorymus legumininus* *Torymoides* و شش گونه شامل *Torymoides dispar* (Masi) و *P. salviae* Ruschka *P. sapphirinus* (Fonscolombe) Strand برای نخستین بار از ایران جمع‌آوری و گزارش شدند.

واژه‌های کلیدی: پارازیتویید، Torymidae، کنترل زیستی

همیت فوق العاده در کنترل آفات دارند این بالاخانواده که در راسته بال غشاییان قرار دارد، دارای تعداد زیادی گونه‌ی می‌باشد. در منابع به چاپ رسیده، ۲۲۰۰۰ گونه در بیش از ۱۹۰۰ جنس در این بالاخانواده به ثبت رسیده است (۱۶) که تقریباً حدود یک سوم از تعداد زنبورهای پارازیتویید را در بر می‌گیرد (۱۳). عمدۀ تغییرات در طبقه‌بندی این خانواده توسط گریسل (۱۱) صورت گرفت و زیرخانواده‌ها را از چهار *Toryminae* و *Megastigminae* زیرخانواده به دو زیرخانواده *Microdontomerus* و *Crawford* کاهش داد که در زیرخانواده اول دوازده جنس و در دومی ۵۵ جنس مختلف در دنیا شناسایی شده است (۱۱). جنس *Microdontomerini* با ۲۵ گونه شناخته شده در دنیا، به قبیله *Microdontomerini* تعلق دارد (۱۱). در مورد فون این حشرات در دنیا و بهویژه در منطقه پالتارکتیک تحقیقات وسیعی صورت گرفته است به طوری که مقالات متعددی در مورد جنس‌های مهم این خانواده به چاپ رسیده است (۵، ۱۰، ۱۱، ۱۹). اگرچه میزبان‌های زیادی برای پارازیتوییدهای این خانواده ثبت شده است، هنوز رابطه بین میزبان و پارازیتویید کمتر شناخته شده است. از میزبان‌های این خانواده می‌توان به راسته‌های سخت بالپوشان، سایر زنبورها، دوبالان، بالپولکداران و حتی راسته بال چین‌داران اشاره نمود (۱۱) در این خانواده گونه‌های گیاه‌خوار و حشره‌خوار شناخته شده است. گونه‌های حشره‌خوار به صورت پارازیتوییدهای خارجی (Ectoparasitoid)

مقدمه

روش‌های کنترل بیولوژیک از جمله روش‌های سالم و بی‌خطر است که جایگزین روش‌های کنترل شیمیایی شده است که در این بین حشرات پارازیتویید از عمومی‌ترین دشمنان طبیعی آفات به شمار می‌آیند که در برنامه‌های کنترل زیستی به روش‌های مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرند. برنامه‌های کنترل زیستی در مورد حشرات پارازیتویید بیشتر در مورد دو راسته بال غشاییان (Hymenoptera) و دوبالان (Diptera) اجرا شده است. امروزه مصرف آفت‌کش‌های شیمیایی برای کنترل بسیاری از آفات، آسان‌تر از بکارگیری روش‌های کنترل بیولوژیکی است زیرا استفاده از آفت‌کش‌های شیمیایی نیازی به اطلاع از خاستگاه بوم شناختی آفات ندارد. آفت‌کش‌ها را می‌توان به دفعات مورد نیاز علیه آفات به کاربرد و آن را برای دوره‌ای محدود تحت کنترل درآورد (۳). استفاده گسترده از مواد شیمیایی در باغ‌ها و مزارع باعث ایجاد جمعیت‌های مقاوم آفات به حشره‌کش‌ها، نابودی گونه‌های مفید، طغیان مجدد جمعیت‌های تیمار شده با سم، طغیان آفات ثانویه و بهویژه صدمات جبران ناپذیر به سلامت انسان و محیط زیست گشته است. از راسته زنبورها، بالاخانواده Chalcidoidea

۱- استادیار گروه گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان
۲- نویسنده مسئول: (Email: j.nazemi@uok.ac.ir)
۳- استادیار بخش حفاظت گیاهان مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی تبریز

۱۰ و ۱۱). قبل از انتقال نمونه روی پلات، نمونه‌ها به وسیله HMDS (Hexamethyldisilazane) خشک شد تا از چروکیده شدن آن‌ها جلوگیری شود (۴) سپس نمونه‌ها بوسیله چسب قابل حل در آب روی پلات چسبانده شدند. نمونه‌ها در کلکسیون حشرات دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان نگهداری می‌شوند.

نتایج

طی این تحقیق دو ساله، ۱۴ گونه زنبور از خانواده Torymidae از استان کردستان، جمع‌آوری و شناسایی شد که شش گونه و یک جنس از آن‌ها برای نخستین بار از ایران جمع‌آوری و گزارش می‌شوند که در ذیل به آن‌ها پرداخته می‌شود.

گونه‌ی *Microdontomerus albipes* (Giraud, 1870)

Syn: *Callimome albipes* Giraud, 1870

Microdontomerus albipes (Giraud, 1870)

Plastotorymus albipes (Giraud, 1870)

Torymus albipes (Giraud, 1870)

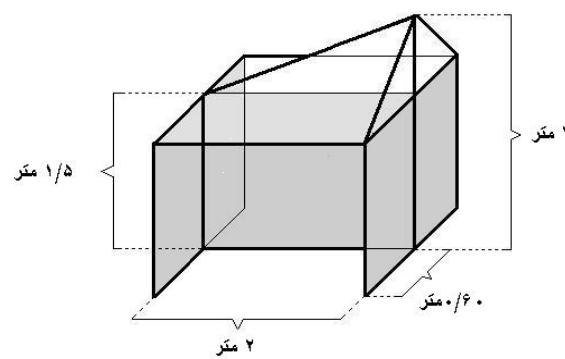
محل جمع‌آوری: کیلومتر ۵ جاده کامیاران، تاریخ جمع‌آوری: ۸/۵/۲۷، دو ماده، جمع‌آوری کننده: ناظمی مشخصات مرفوژوژیک (ماده):

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود. طول بدن ۱/۸۷ میلی‌متر، سر و قفسه سینه به رنگ سبز فلزی، شکم در قاعده به رنگ و قهوه‌ای تیره و در بخش پهلوی و انتهایی به رنگ قهوه‌ای روشن (شکل ۲، الف)، پنجه پاها زرد، ساق پای عقب تا حدودی تیره رنگ (شکل ۲، ز)، سپرچه دارای جالای برنزی (شکل ۲، د)، اسکاپ زرد؛ شاک به رنگ قهوه‌ای تیره، کلاوا به طول ۰/۱۵ میلی‌متر، فونیکل هفت‌بندی، بند اول یا هفتم فونیکل تقریباً هر کدام به طول ۰/۰۵ میلی‌متر.

این خانواده از پرورش گالهای ایجاد شده توسط حشرات گالزا حاصل شده‌اند (۱۵). در زمینه فون این خانواده در کشورمان متاسفانه تحقیقات قابل ملاحظه‌ای صورت نگرفته است و تنها تک گزارشاتی به صورت پراکنده انجام شده است (۱، ۲). اولین مطالعه فونستیک در این زمینه اخیراً به چاپ رسیده و در آن هجده گونه مشتمل بر نه جنس از این خانواده گزارش شده است که دوازده مورد از آن‌ها برای فون ایران جدید است. در مجموع ۲۳ گونه در یازده جنس از ایران ساخته شده است (۱۶).

مواد و روش‌ها

نمونه‌برداری در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ در استان کردستان صورت گرفت و بدین منظور از تور حشره‌گیری و تله مالیز جهت جمع‌آوری گونه‌های این خانواده استفاده شد. همچنین گالهای ناشی از فعالیت زنبورهای گالزا خانواده Cynipidae روی گیاهان مختلف جهت به دست آوردن گونه‌های پارازیتوبید مرتبط با گال‌ها در این خانواده به آزمایشگاه منتقل شد. جهت پرورش گال‌های جمع‌آوری شده از ظروف پلاستیکی شفاف استفاده شد. برای جلوگیری از کپک‌زندن گال‌ها بخش‌هایی از ظروف پلاستیکی بریده شده و با تور مش ریز پوشانده شد تا رطوبت نمونه‌ها خارج شود. نمونه‌ها در دمای معمولی آزمایشگاه قرار داده شدند. جهت جمع‌آوری نمونه‌ها از تله مالیز استفاده شد (شکل ۱). در مجموع ۱۰ تله مالیز نصب شد و هر هفت‌هه یکبار تله‌ها بازدید و نمونه‌های به تله افتاده جمع‌آوری شد. ماده مورد استفاده به طور عمده مخلوط الكل ۹۰ درجه و گلیسیرین بود. گلیسیرین بیشتر به منظور جلوگیری از تبخیر سریع الكل و نیز جلوگیری از خشک شدن نمونه‌ها پس از تبخیر الكل به کار رفت (۱۶). در ابتدا زنبورهای خانواده Torymidae جدا شده و براساس زمان و منطقه مورد نظر که در داخل تیوب‌های پلاستیکی حاوی الكل ۷۰ درجه منتقل شدند. جهت شناسایی نمونه‌ها از خصوصیات مرفوژوژیک به کار رفته کلیدهای معتبر استفاده شد (۹).

شکل ۱- ساختمان و ابعاد تله مالیز (سمت راست) و نحوه نصب تله مالیز جهت جمع‌آوری حشرات (سمت چپ، شکل اصلی)

گونه Pseudotorymus leguminus Ruschka, 1923

محل جمع آوری: کیلومتر ۵ جاده مریوان، تاریخ جمع آوری: ۸۹/۵/۱۲، یک ماده، جمع آوری کننده: ناظمی مشخصات مرفولوژیک (ماده):

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و از روی یونجه بوسیله تور حشره‌گیری جمع آوری گردید. بدن به رنگ سبز تیره فلزی، سر، مزوژورما و متازوما به رنگ سبزی فلزی، شاخص به رنگ قهوه‌ای تیره، طول بدن $1/84$ میلی‌متر (شکل ۴، الف)، فونیکل شاخص هفت بندی، بندهای فونیکل تقریباً هم اندازه و به طول $1/05$ میلی‌متر، کلاوا $1/15$ میلی‌متر، فلازلوم $1/5$ میلی‌متر، پدیسل شاخص $1/12$ میلی‌متر، بین چشم‌های مرکب و پیشانی با یک فروفتگی مشخص (شکل ۴، ج)، Pol به طول $1/7$ میلی‌متر و $2/8$ برابر فاصله Ool، فرق سر $1/35$ ملی‌متر و دو برابر فاصله Pol (شکل ۴، ب)، پیش گرده به طول $1/7$ میلی‌متر، سپر به طول $1/38$ میلی‌متر، سپرچه به طول $1/21$ میلی‌متر (شکل ۴، د)؛ طول شکم $1/78$ میلی‌متر، تخرمیز کوتاه‌تر از شکم و به طول $1/66$ میلی‌متر (شکل ۴، الف، ح)؛ بال جلو شفاف و بدون لکه رنگی، رگبال کناری به طول $1/42$ میلی‌متر و حدود $3/2$ برابر رگبال پس کناری، رگبال پس کناری به طول $1/13$ میلی‌متر و $1/8$ برابر طول رگبال استیگمال، رگبال‌ها زرد رنگ (شکل ۴، و)، رگبال قاعده‌ای دارای حداکثر ۴ مو، سلول قاعده‌ای باز با یک یا ۲ مو بر روی رگبال cubital، سلول با ۳ موی انتهایی در سطح پشتی.

گونه Pseudotorymus salviae Ruschka, 1923

محل جمع آوری: کیلومتر ۵ جاده کامیاران، تاریخ جمع آوری: ۸۹/۵/۱۴، یک ماده، جمع آوری کننده: ناظمی مشخصات مرفولوژیک (ماده):

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و از روی میزان گیاهی Asteraceae بوسیله تور حشره‌گیری جمع آوری گردید. رنگ عمومی بدن سبز تیره فلزی، سر، مزوژورما و متازوما به رنگ سبز فلزی؛ ران پا به رنگ سبز فلزی و ساق و پنجه پا به رنگ قهوه‌ای روشن، بدن به طول $1/15$ میلی‌متر (شکل ۵، الف)؛ عرض بندهای فونیکل شاخصی $1/5$ برابر طول، فونیکل شاخص هفت بندی، اسکاپ شاخص به طول $1/21$ میلی‌متر و سه برابر طول پدیسل ($1/07$ میلی‌متر)، بند اول تا چهارم فونیکل هم اندازه و به طول $1/05$ میلی‌متر، کلاوا به طول $1/6$ میلی‌متر (شکل ۵، ب)؛ تاجیهی malar به طول $1/2$ میلی‌متر؛ بخش پشتی سینه میانی دارای برجستگی‌های خطی نامنظم با نقاط ریز فرورفته پراکنده که در بخش عقبی دارای برجستگی‌های مشبک ریز است (شکل ۵، ج)، پروپودئوم

اسکاپ 4 برابر طول پدیسل شاخص (شکل ۲، ج)؛ فاصله دو چشم ساده عقبی از یکدیگر (Pol) به طول $1/16$ میلی‌متر و 4 برابر فاصله فاصله جشم ساده جانبی از چشم مرکب (Ool)، فرق سر به طول $1/3$ میلی‌متر و $1/8$ برابر فاصله Pol (شکل ۲، ب)، طول چشم مرکب $1/28$ میلی‌متر و $1/4$ برابر عرض چشم مرکب، پیش گرده به طول $1/12$ میلی‌متر، سپر به طول $1/37$ و سپرچه $1/22$ میلی‌متر؛ طول پیش‌ران پای عقب $1/33$ میلی‌متر و $1/5$ برابر طول پیش‌ران پای جلو، پیش‌ران پای جلو زرد روشن، پیش‌ران پای میانی و عقب در قاعده قهوه‌ای تیره؛ تخرمیز بلندتر از طول شکم و به طول $1/12$ میلی‌متر، شکم به طول 1 میلی‌متر (شکل ۲، ح)؛ بال شفاف و بدون لکه رنگی، رگبال کناری به طول $1/27$ میلی‌متر و $1/9$ برابر طول پس کناری، رگبال پس کناری به طول $1/14$ میلی‌متر و دو برابر طول رگبال استیگماتی (شکل ۲، و).

گونه Podagrion minus Strand, 1911

محل جمع آوری: کیلومتر ۱۰ جاده مریوان، تاریخ جمع آوری: ۸۹/۵/۱۰، دو ماده، جمع آوری کننده: ناظمی مشخصات مرفولوژیک (ماده):

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و به وسیله تله مالیز جمع آوری گردید. رنگ عمومی بدن، سر و قفسه سینه قهوه‌ای تیره تا سیاه (شکل ۳، الف)، اندازه بدن $2/6$ میلی‌متر، شاخص به جز ناحیه کلاوا قهوه‌ای روشن، کلاوا قهوه‌ای تیره، فونیکل هفت بندی، فلازلوم حدود $1/5$ برابر طول فونیکل (شکل ۳، ج)، Pol به طول $1/19$ میلی‌متر و حدود سه برابر فاصله Ool، فرق سر به طول $1/4$ میلی‌متر و حدود $2/1$ برابر فاصله Pol، طول سر $1/2$ میلی‌متر (شکل ۳، ب)، طول چشم مرکب $1/39$ میلی‌متر و حدود $1/4$ برابر عرض چشم مرکب؛ قفسه سینه بیضوی، نسبت طول به عرض قفسه سینه $2/3$ (شکل ۳، د)، پروپودئوم دارای تزئین‌های خاص، نوتاولی ناقص؛ پاهای به رنگ قهوه‌ای روشن و ران پای عقب کاملاً متورم، پهناهی ران پای عقب $1/4$ میلی‌متر و $2/8$ برابر پهناهی ران پای جلو، ران پای عقب در حاشیه داخلی با هفت دندانه اسکلروتیپی به رنگ قهوه‌ای تیره (شکل ۳، ز)، پیش‌ران پا به رنگ قهوه‌ای تیره تا سیاه، نسبت عرض پیش‌ران پای عقب به جلو $1/9$ ، نسبت طول پیش‌ران پای عقب به جلو $1/6$ ، ساق پای عقب بلند و کشیده؛ تخرمیز بلندتر از مجموع مزوژورما و متازوما (شکم) و به رنگ قهوه‌ای تیره (شکل ۳، الف، ح)؛ بال شفاف و پوشیده از مو، رگبال کناری به طول $1/4$ میلی‌متر و حدود 4 برابر طول رگبال پس کناری، رگبال پس کناری به طول $1/1$ میلی‌متر و حدود سه برابر طول رگبال استیگمال، رگبال استیگمال به رگبال کناری نزدیک، اطراف رگبال اصلی $7-8$ مو (شکل ۳، و).

فاصله OOl، فرق سر به طول ۵/۰ میلیمتر و ۲/۵ برابر فاصله Pol (شکل ۷، ب)، فاصله toruli چشم مرکب (محل اتصال شاخک به سر) ۰/۱۹ میلیمتر و فاصله محل اتصال شاخک ها به سر ۰/۰۸ میلیمتر، شاخک با آنلی دو بنده، اسکاپ به طول ۳/۷ میلیمتر و ۲/۴ برابر طول پدیسل، فونیکل شاخک هفت بنده، بندهای دوم تا پنجم فونیکل تقريباً هم اندازه (شکل ۷، ج)؛ طول میان گرده ۰/۷۹ میلیمتر (شکل ۷، د)؛ پیش ران پای عقب به رنگ قهوه‌ای روشن و در قاعده به رنگ قهوه‌ای تیره، تروکانتر قهوه‌ای تیره، ران پاهای به رنگ قهوه‌ای روشن، ران پای عقب به طور جزئی در قسمت انتهایی دندانه‌دار (شکل ۷، ز)؛ بال جلو با یک هاله قهوه‌ای رنگ در بخش میانی بال، رگبال کناری به طول ۴/۷ میلیمتر و ۳/۹ برابر طول رگبال پس کناری، رگبال پس کناری به طول ۱/۲ میلیمتر و ۱/۷ برابر طول رگبال استیگمال (شکل ۷، و)؛ تخریز کوتاه‌تر از طول شکم و به طول ۰/۸۵ میلیمتر، شکم به طول ۱/۱۳ میلیمتر (شکل ۷، الف، ح).

بحث

جنس *Microdontomerus* در میان جنس‌های موجود در این قبیله با مشخصات ران پای عقب ساده، عدم وجود برجهستگی ناحیه پشت سر، رگبال کناری ۳/۵ تا ۴/۵ برابر رگبال استیگمال، آنلی شاخک یک بنده قابل تشخیص می‌باشد. براساس اطلاعات موجود، این جنس از روی حشرات متعلق به راسته‌های مختلف از جمله سخت‌بال پوشان، بال غشاییان و بال پولکداران گزارش شده است (۱۱). این گونه‌ها با استفاده از تله‌ها (مانند تله زرد و تله مالیز) و تور خشمه‌گیری کمتر جمع‌آوری می‌شوند. به نظر می‌رسد اکثر آن‌ها از طریق پرورش به دست آمده‌اند (۱۴). با توجه به جثه کوچک (۲ تا ۴ میلیمتر)، مخفی بودن میزان، سختی جمع‌آوری آن‌ها، تعداد زیادی از آن‌ها هنوز کشف نشده‌اند. در این تحقیق گونه *Microdontomerus albipes* (Giraud) به عنوان اولین گزارش از ایران جمع‌آوری شد. این گونه تنها از الجزایر گزارش شده است (۱۵). چهار گونه (*M. albipes* (Giraud) ۱۸۰۸) *M. annulatus* *M. gallicola* Zerova & Seryogina (Spinola) و *M. ovivorus* (Steffan) از منطقه پالارکتیک جمع‌آوری شده است. از ایران نیز تنها گونه *Microdontomerus annulatus* (Spinola, 1808) گزارش شده است (۱۴). این گونه از روی شب Gelechiidae *Oecocecis guyonella* پرۀ از خانواده Mantodea جمع‌آوری شده است (۱۶).

این زنبورها پارازیتوسید کیسه تخم شیخک‌ها (راسته Mantodea) هستند (۱۱). این جنس با مشخصات زیر از سایر

صف؛ ران پای عقب فاقد خار مشخص (شکل ۵، و)؛ شکم به طول ۰/۸ میلیمتر و تخریز کوتاه‌تر از شکم و به شکم و به طول ۰/۵۴ میلیمتر (شکل ۵، الف، ز)؛ بال شفاف، رگبال کناری به طول ۰/۳۲ میلیمتر و ۴ برابر طول رگبال پس کناری، رگبال پس کناری به طول ۰/۰۸ میلیمتر و ۱/۶ برابر رگبال استیگمال (شکل ۵، ه).

گونه *Pseudotorymus sapphirinus* (Fonscolombe, 1832)

محل جمع‌آوری: مربیان-برده رشه، تاریخ جمع‌آوری: ۸۹/۲/۲۲، دو ماده، جمع‌آور جمع‌آوری کننده: ناظمی مشخصات مرفولوژیک (ماده):

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و از پرورش زنبور گالزای بلوط *Andricus multiplicatus* جمع‌آوری گردید. رنگ عمومی بدن آبی یا سبز با جلای بنشش، طول بدن ۱/۸ میلیمتر (شکل ۶، الف)، شاخک به رنگ قهوه‌ای تیره و فونیکل هفت بنده، اسکاپ به طول ۰/۲۷ میلیمتر و دو برابر طول پدیسل، بنده اول فونیکل کمی کوتاه‌تر از بنده دوم فونیکل، بندهای دوم تا ششم فونیکل هم اندازه، بنده ششم فونیکل کمی کوتاه‌تر از بنده هفتم فونیکل (شکل ۶، ب)؛ سپر ۰/۲۱ میلیمتر و ۲/۳ برابر فاصله Pol، فرق سر ۰/۴۶ میلیمتر و ۲/۱ برابر فاصله Pol (شکل ۶، د)؛ پیش ران پای عقب به ۰/۳۲ میلیمتر، سپرچه ۰/۳۲ میلیمتر (شکل ۶، ز)؛ پیش ران پای عقب به رنگ سبز فلزی، ران پای عقب تا بخش میانی به رنگ قهوه‌ای روشن و در انتهای زرد روشن، پیش ران پای عقب ۱/۶ برابر طول پیش ران پای جلو (شکل ۶، ز)؛ شکم به رنگ سبز فلزی در سطح پشتی، تخریز بلندتر از طول شکم و تقريباً دو برابر طول شکم (شکل ۶، الف، ح)؛ بال جلو شفاف و پوشیده از موهای ریز، رگبال کناری به طول ۰/۵۷ میلیمتر و چهار برابر طول رگبال پس کناری، رگبال پس کناری به طول ۱/۴ میلیمتر و دو برابر طول رگبال استیگمال (شکل ۶، و)

گونه *Torymoides dispar* (Masi, 1916)

Syn: *Didactyliocerus dispar* Masi, 1916
Torymoides dispar (Masi, 1916)
 محل جمع‌آوری: کیلومتر ۱۰ جاده مربیان، تاریخ جمع‌آوری: ۸۹/۵/۱۰، دو ماده، جمع‌آوری کننده: ناظمی مشخصات مرفولوژیک (ماده):

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و به وسیله تله مالیز جمع‌آوری گردید. طول بدن ۲/۵ میلیمتر، رنگ عمومی سبز برآق با جلای طلایی که در سطح پشتی به صورت بنشش برآق نیز دیده می‌شود؛ پدیسل به رنگ قهوه‌ای روشن و بندهای دیگر شاخک به رنگ تیره (شکل ۷، الف)؛ Pol به طول ۰/۲ میلیمتر و ۱/۶ برابر

جنس گزارش شده Cynipidae (*rosae*) و از اروپا، ترکیه و آذربایجان گزارش شده است (۱۵). *Pseudotorymus* sp. نیز از میوه *Juniperus* (*Mayr*) *phoenicea* پرورش داده شده است (۱۶). گونه‌های *P. euphorbiae* و *Pseudotorymus medicaginis* از استان ایلام جمع‌آوری شده است (۱۷).

جنس *Torymoides* Walker با ۵۵ گونه شناخته شده در دنیا به قبیله *Torymoidini* تعلق دارد حدود نصف این گونه‌ها از منطقه Australian گزارش شده‌اند. تعداد زیادی نیز در منطقه پاللارکتیک انتشار دارند. در این جنس آنلی شاخص دو بندی بوده و همانند جنس *Pseudotorymus* این جنس نیز خار ساق پای عقب و پروپودئوم تغییر شکل نیافته می‌باشد. گونه‌های متعلق به جنس *Torymoides* عموماً پارازیتوبیود دوبالان خانواده‌های *Tephritidae* و *Cecidomyiidae* شناخته می‌شوند (۱۸). در این تحقیق گونه *Torymoides dispar* (Masi, 1916) به برای اولین بار از ایران جمع‌آوری و گزارش می‌شود. نمونه مطالعه شده بوسیله تله مالیز جمع‌آوری شد ولی در مورد این گونه اطلاعات بیولوژیکی در دسترس نیست. این گونه در منطقه قفقاز و اروپا گسترش دارد و در خاورمیانه از سوریه و ترکیه گزارش شده است (*T. fuscus*). چهار گونه از جنس *Torymoides* شامل *T. amabilis* Walker, *T. kiesenwetteri* (*Mayr*) و *T. nitidulus* (*Walker*) و *Torymus fuscicornis* (Walker) گونه‌های از چین *sureshani* Narendran از پرورش شاتون‌های درخت غان (*Betula* sp.) خارج شده است (۱۹ و ۲۰).

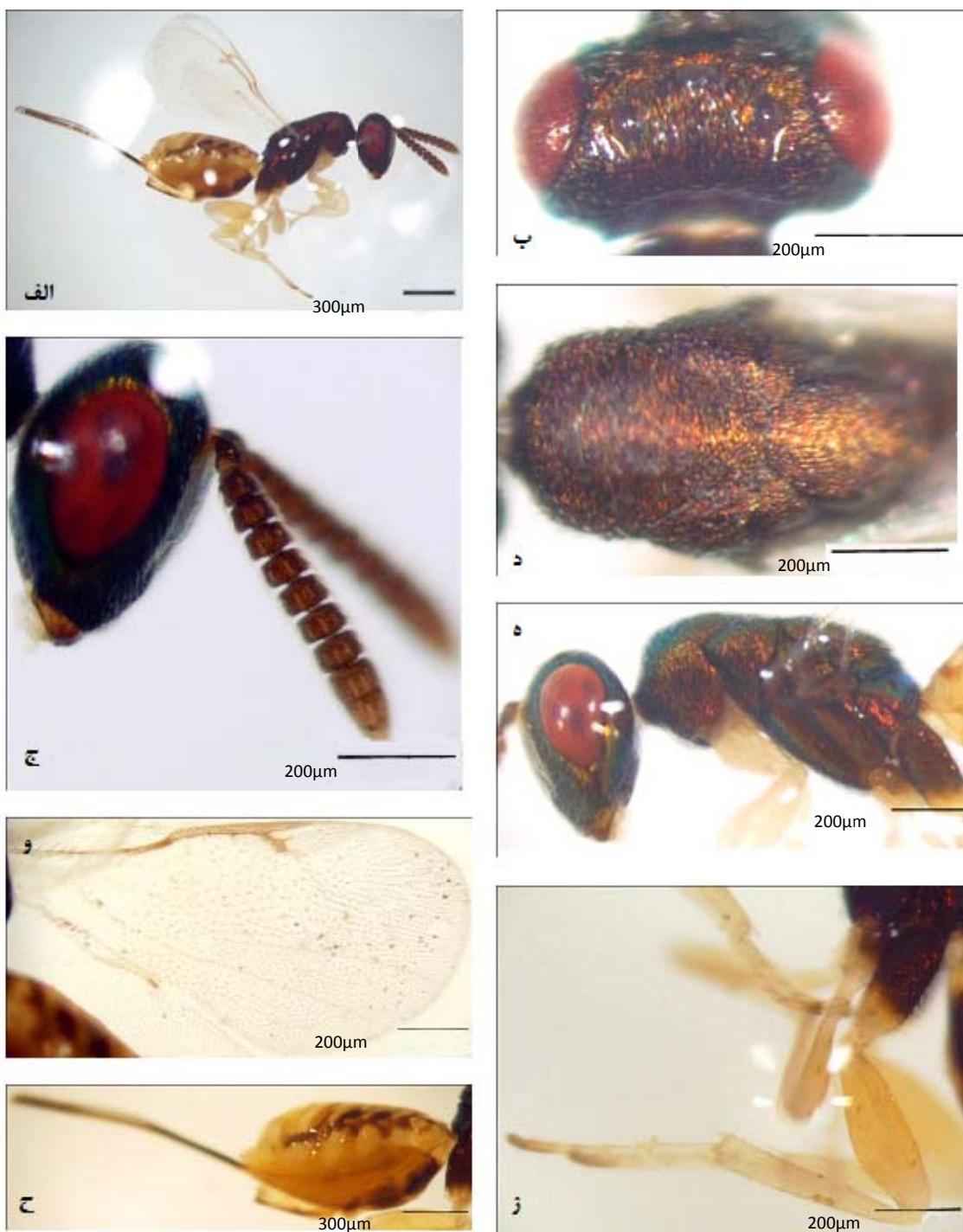
از مهم‌ترین گروه آفات که توسط این زنبورها مورد حمله قرار می‌گیرند می‌توان به حشرات گال زا از خانواده‌های *Tephritidae*, *Cecidomyiidae* و *Cynipidae* اشاره کرد. با توجه به تنوع اکوسیستم‌های موجود در استان کردستان افزایش سطح نمونه‌برداری و بکارگیری روش‌های متعدد نمونه‌برداری از سوی دیگر تلاش برای پرورش آن‌ها از روی میزان‌های شناخته شده و نیز میزان‌های پارازیته شده می‌تواند اطلاعات بیولوژیکی با ارزشی را فراهم نماید.

سپاسگزاری

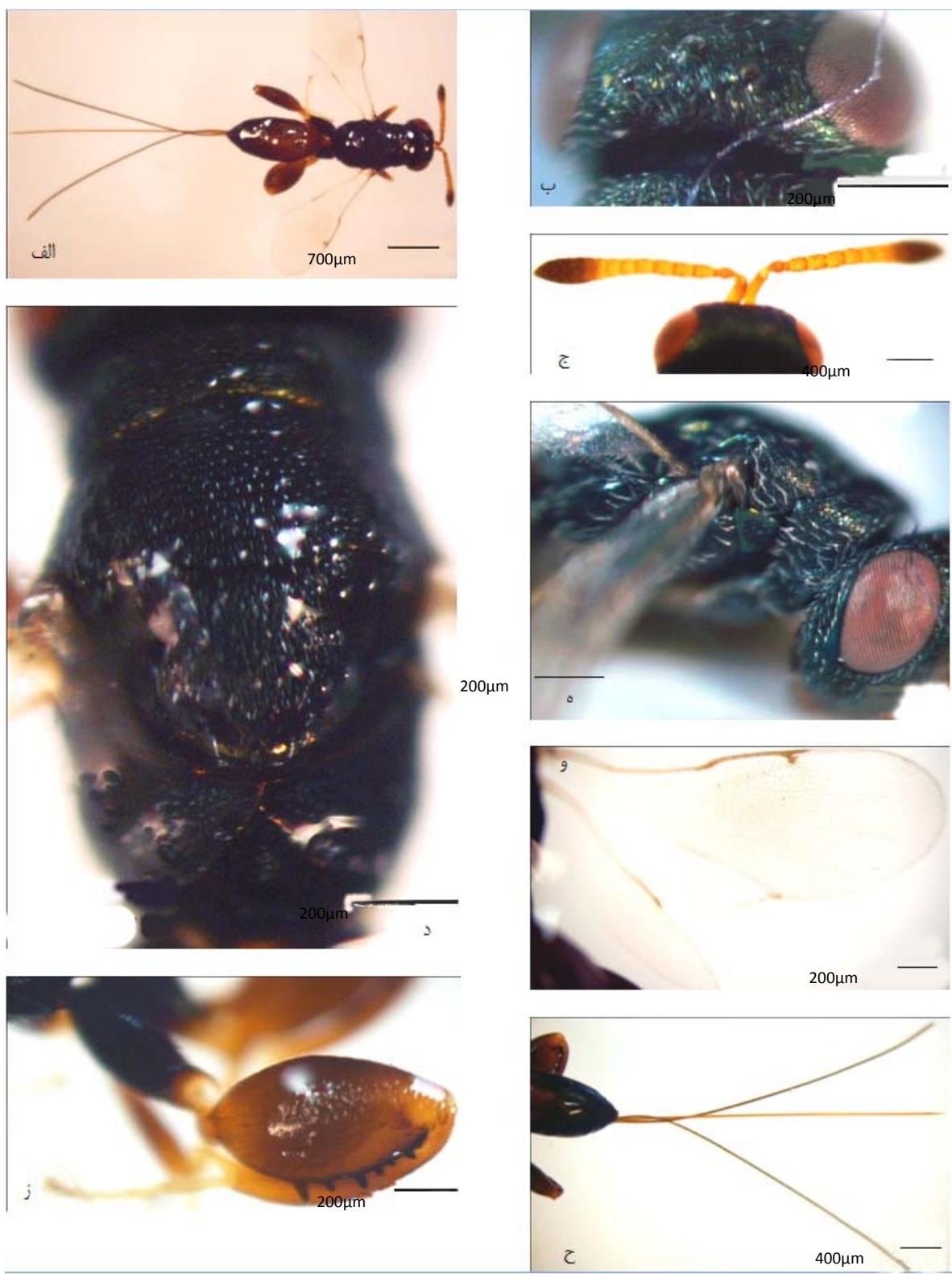
بدین وسیله از دانشگاه کردستان به دلیل حمایت مالی از این پژوهه تحقیقاتی قدردانی می‌گردد.

جنس‌های قبیله Podagrionini قابل تدقیک هستند: ساق پای عقب دارای مقطع چند ضلعی است که در انتهای به صورت یک خار رشد کرده است، ساق پای عقب دارای یک خار انتهایی است، بندهای آنلی عریض که گاهی مشاهده آن مشکل است، ناحیه metasternum دارای یک برجستگی، محل اتصال سینه و شکم از محل اتصال پیش ران پای عقب فاصله دارد. در این تحقیق گونه *Podagrion minus* Strand, 1911 برای اولین بار از ایران جمع‌آوری و گزارش می‌شود. گونه فوق در این بررسی توسط تله مالیز *Sphodromantis viridis* به *P. minus* گردید ولی شیخک عنوان میزبان این پارازیتوبیود شناخته شده است. گونه *P. minus* تنها از ایتالیا، اسپانیا و مراکش گزارش شده است (۲۱). در استان کرمان گونه *Podagrion bouceki* Delvare به عنوان پارازیتوبیود کیسه تخم شیخک گزارش گردید (۲۲).

جنس *Torymoidini* به قبیله *Pseudotorymus* Masi تعلق دارد و شامل ۴۳ گونه است. بیشترین تعداد گونه در منطقه پاللارکتیک پراکنش دارد. تاکنون پنج گونه از این جنس از ایران گزارش شده است (۲۳ و ۲۴). جنس *Pseudotorymus* از سایر جنس‌های این قبیله به دلیل داشتن آنلی شاخص یک بندی و خار ساق پای عقب تغییر شکل نیافته متمایز می‌شود. این جنس طیف میزانی وسیعی دارد به طوری که به راسته‌های سختبال پوشان (خانواده‌های Curculionidae و Bruchidae)، بال غشاییان (خانواده‌های Cecidomyiidae) و بال غشاییان (خانواده‌های Tenthredinidae و Eurytomidae) و بالکداران (خانواده Pyralidae) حمله می‌کند (۲۵). در این تحقیق گونه‌های *Pseudotorymus salviae* Ruschka, 1923, *Pseudotorymus leguminus* Ruschka, 1923, *Pseudotorymus sapphirinus* (Fonscolombe, 1832) و به عنوان اولین گزارش از ایران جمع‌آوری شدند. گونه *Pseudotorymus leguminus* پارازیتوبیود پشه‌های گال‌زای خانواده‌ی Cecidomyiidae می‌باشد و از اروپا، آلمان، اکراین، انگلیس، اتریش و چکسلواکی سابق گزارش شده است (۲۶). گونه *Pseudotorymus salviae* پارازیتوبیود دوبالان خانواده Cecidomyiidae بر روی گیاهان تیره‌های Lamiaceae و Salicaceae می‌باشد. این گونه از آلمان، مجارستان و رومانی گزارش شده است (۲۷). در این تحقیق *Andricus sapphirinus* از گال‌های زنبور گال‌زای بلوط *multiplicatus* پرورش داده شد. این گونه به عنوان پارازیتوبیود *Diplolepis* و Cecidomyiidae خانواده‌های شراث گال‌زای خانواده‌های

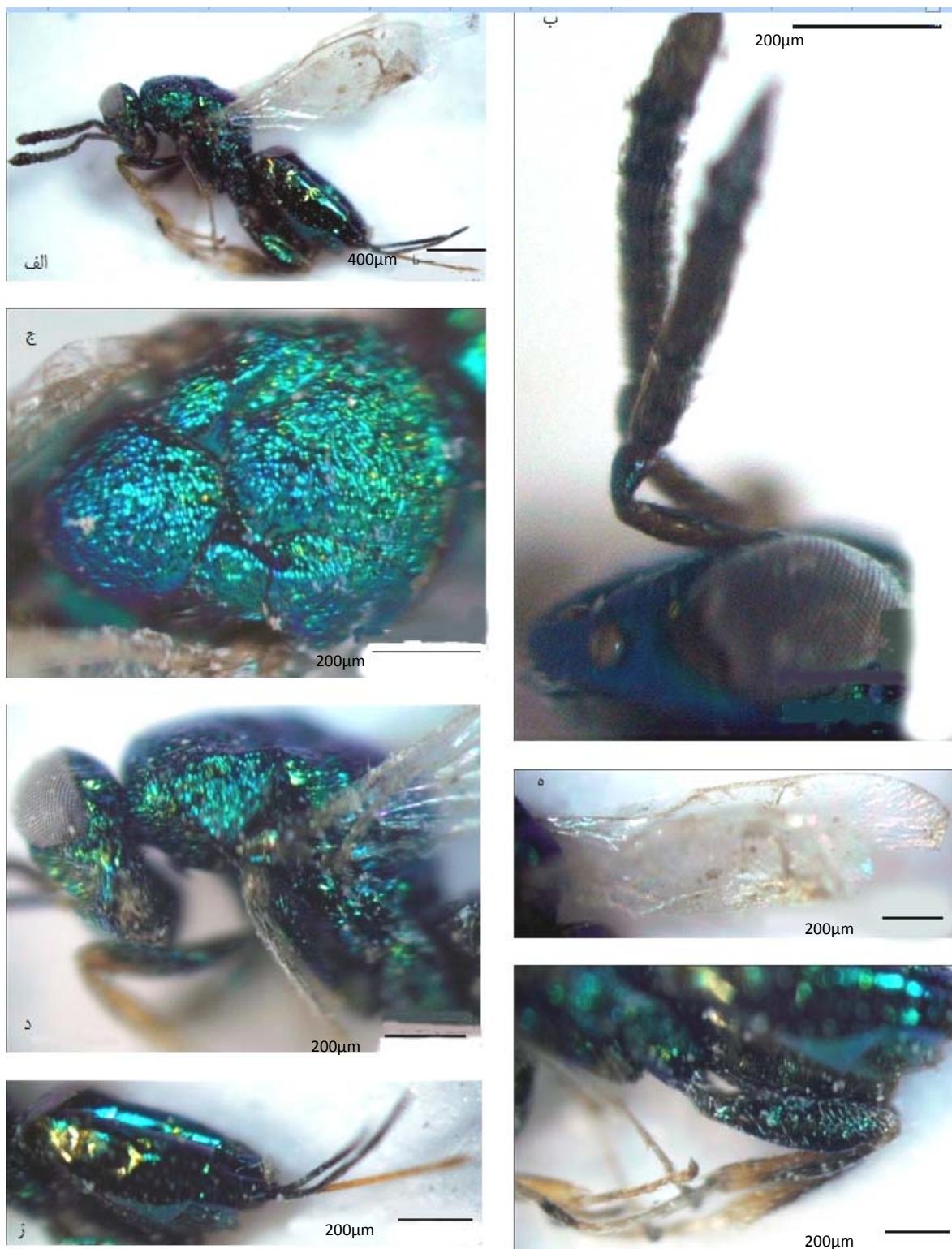
شکل ۲ (اصلی)-بخش‌های مختلف بدن در *Microdontomerus albipes*. الف-نمای کلی بدن، ب-چشم‌های ساده، ج-شاخک، د-نمای پشتی مزوژوما، ه-نمای جانبی سر و مزوژوما، و-بال جلو، ز-پای عقب، ح-شکم و تخمریز.

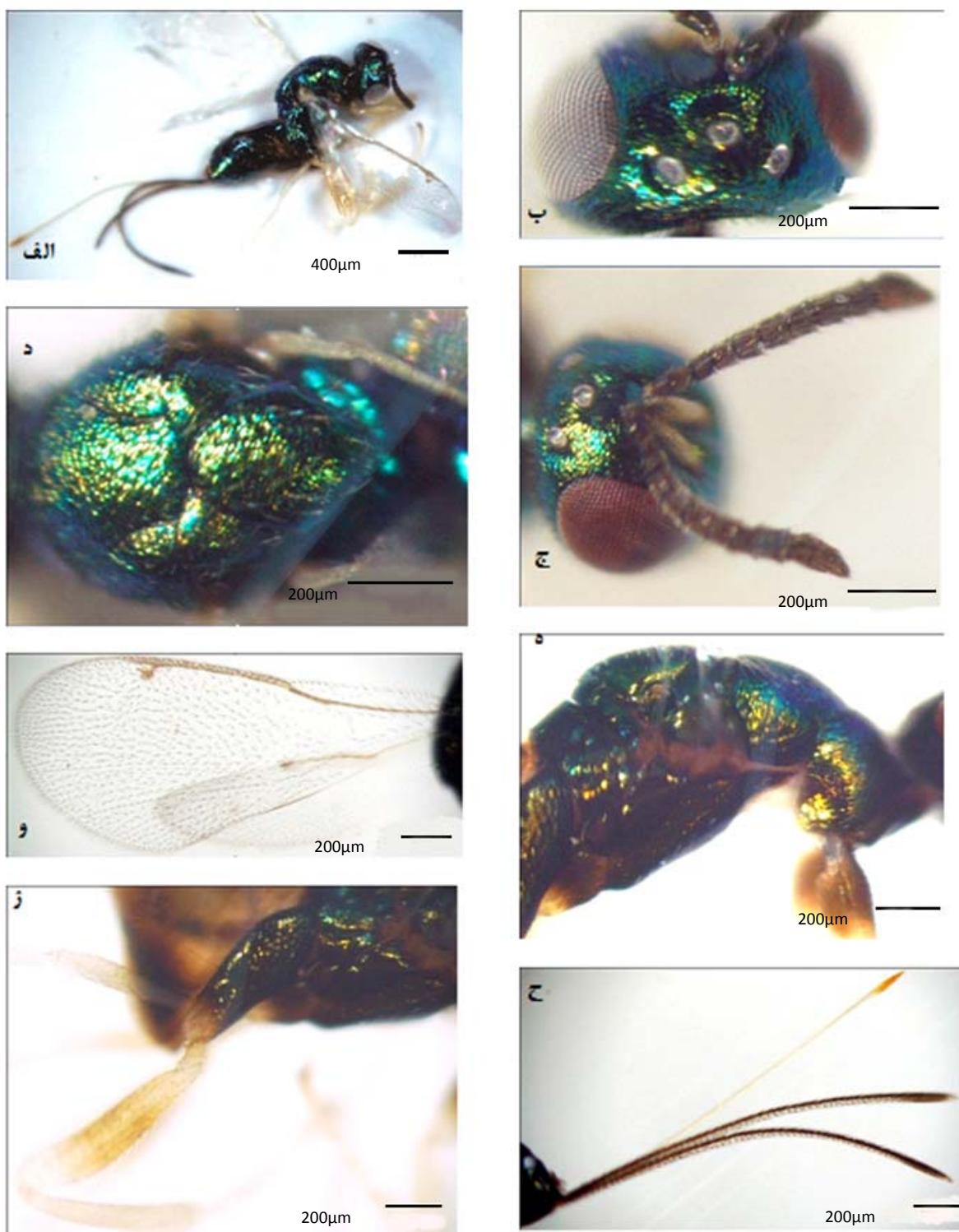
شکل ۳ (اصلی) - بخش‌های مختلف بدن در *Podagrion minus*. الف- نمای کلی بدن، ب- چشم‌های ساده، ج- شاخک، د- نمای پشتی مزوژوما، ه- نمای جانبی سر و مزوژوما، و- بال جلو، ز- پای عقب، ح- تخمریز.

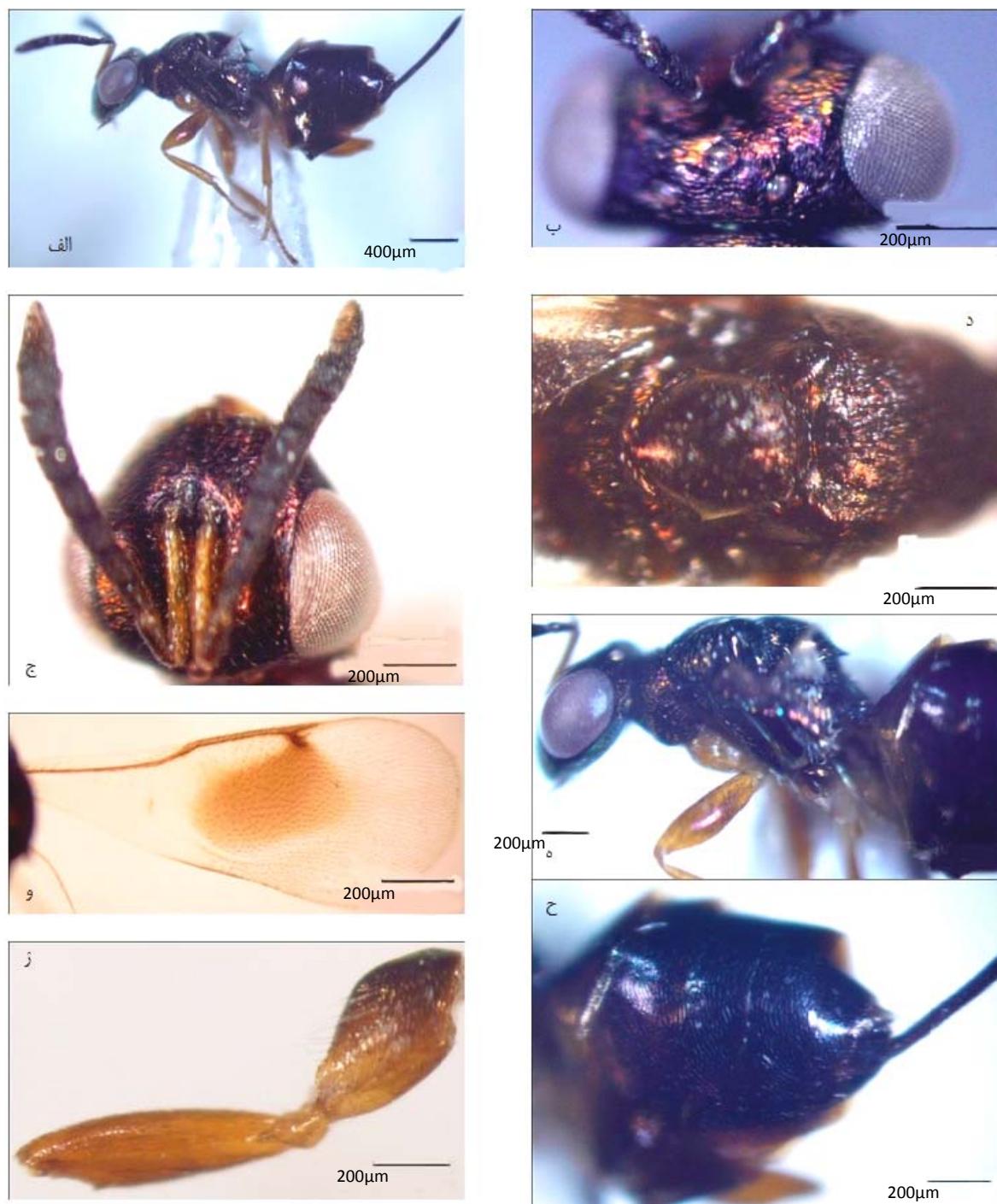
شکل ۴ (اصلی)-بخش‌های مختلف بدن در *Pseudotorymus leguminous*. الف-نمای کلی بدن، ب-چشم‌های ساده، ج-شاخک، د-نمای پشتی مزوژوما، ه-نمای جانبی سر و مزوژوما، و-بال جلو، ز-پای عقب، ح-شکم و تخم‌بر.

شکل ۵ (اصلی)-بخش‌های مختلف بدن در *Pseudotorymus salviae*. الف-نمای کلی بدن، ب-شاخک، ج-نمای پشتی مزوژوما، د-نمای جانبی سر و مزوژوما، ه-بال جلو، و-پای عقب، ز-شکم و تخمریز.

شکل ۶ (اصلی)- بخش‌های مختلف بدن در *Pseudotorymus sapphirinus*. α- نمای کلی بدن، β- چشم‌های ساده، γ- شاخک، δ- نمای پشتی مزو زوما، ε- بال جلو، ζ- پای عقب، γ- شکم و تخم‌ریز.

شکل ۷ (اصلی)-بخش‌های مختلف بدن در *Torymoides dispar*. ا.الف-نمای کلی بدن، ب-چشم‌های ساده، ج-شاخک، د-نمای پشتی مزوژوما، ه-نمای جانبی سر و مزوژوما، و-بال جلو، ز-ران پای عقب، ح-شکم و تخم‌بریز.

منابع

- ۱- زرنگار ع.، لطفعلیزاده ح. و قرالی ب. ۱۳۸۷. اولين گزارش زنبور بذرخوار *Megastigmus bipunctatus* (Swederus) از ایران. هجدهمین کنگره گیاهپژوهی ایران، همدان ، صفحه ۹۵.
- ۲- قرالی ب.، لطفعلیزاده ح.، ابراهیمی ا. و زیروا م. ۱۳۸۴. اولين گزارش زنبور (Hym.: Torymidae) از *Monodontomerus aereus* (Hym.: Torymidae). ایران. نامه انجمن حشره شناسی ایران، جلد ۲۵، شماره ۱، صفحه ۶۵.
- ۳- موسوی م. ۱۳۷۹. مبارزه بیولوژیکی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. چاپ اول ۴۸۶ صفحه.
- ۴- ناظمی ج. ۱۳۹۰. وسائل و روش های نمونه برداری، پرورش و نگهداری از حشرات و کنه ها. انتشارات دانشگاه کردستان، ۲۱۲ صفحه.
- 5- Askew R.R. 2000. Three new species of Microdontomerini (Hym., Chalcidoidea, Torymidae) from Spain and the Canary Islands. Entomologist's Monthly Magazine, 136: 55-61.
- 6- Boucek Z. 1970. On some British *Megastigmus* (Hym. Torymidae), with a revised key to the west European species. Entomologist's Gazette, 21: 265-275.
- 7- Delvare G. 1999. Abdominal structure in the Podagrionini (Hymenoptera: Chalcidoidea: Torymidae). Implications for the phylogeny of the tribe. Relationships with the constraints of access to the host. Annales de la Société Entomologique de France, 35: 23-26.
- 8- Fallahzadeh M., Narendran T.C., and Saghaei N. 2009. Insecta, Hymenoptera, Chalcidoidea, Eurytomidae and Torymidae in Iran. Check List, 5(4): 830–839.
- 9- Gibson G. 1997. Annotated Keys to the Genera of Nearctic Chalcidoidea (Hymenoptera). NRC Research Press. 21th chapter, 709-753 pp.
- 10- Graham M.W.R., de V., and Gijswijt M.J. 1998. Revision of the European species of *Torymus* Dalman (s. lat.) (Hymenoptera: Torymidae). Zoologische Verhandelingen Leiden, 317: 1-202.
- 11- Grissell E.E. 1995. Toryminae (Hymenoptera: Chalcidoidea: Torymidae): a redefinition, generic classification and annotated world catalogue of species. Memoirs on Entomology, International, 2:474pp.
- 12- Hui X., and Xue Z. 2010. The genus *Torymus* Walker in China, with description of a new species (Hym: Torymidae). Oriental Insects, 44: 1-10.
- 13- LaSalle J., and Gauld I. D. 1991. Parasitic Hymenoptera and the biodiversity crisis. Redia, 74 (appendix): 315-334.
- 14- Lotfalizadeh H., and Gharali B. 2005. Introduction to the Torymidae fauna (Hymenoptera: Chalcidoidea) of Iran. Zoology in the Middle East, 36:67-72.
- 15- Nazemi J., Talebi A., Sadeghi E., and Melika G. 2007. Parasitoids (Hym., Chalcidoidea) reared from oak gall wasps (Hym., Cynipidae) in west of Iran, with five new species records. Journal of Entomological Research Society, 9(3): 43-56.
- 16- Noyes J.S. 2013. Universal Chalcidoidea Database. World Wide Web electronic publication. www.nhm.ac.uk/entomology/chalcidoids/index.html (Accessed ,30.9.2010).
- 17- Popescu I. 2006. Torymid and eurytomid wasps (Hymenoptera, Chalcidoidea: Torymidae, Eurytomidae) of Piatra Craiului National Park (Brasov, Romania). Research in Piatra Craiului National Park II, 169-177.
- 18- Ribes Escolà A., and Askew R.R. 2009. Chalcidoidea reared from fruits of *Juniperus phoenicea* with description of three new species. Boletín Sociedad Entomológica Aragonesa, 45: 109–121.
- 19- Zerova M.D., and Seryogina L.Y. 1999. Chalcidoid wasps (Hymenoptera, Chalcidoidea) Ormyridae and Torymidae (Megastigminae) of the Ukrainian fauna. Vestnik Zoologii, Kiev, Supplement, 7: 1-65.